

הדלקת נרות: 16:07

צאת שבת: 17:17

מוצ"ש לר"ת: 17:54

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

למה (בעצם) לא להתגרש?

סיבה ראשונה: לא בטוח שתמצאו מישהו או מישהי טובים יותר! הוא גירש את רינה ולקח את שולה, למה? לרינה יש חסרונות, ולשולה... גם! היא התגרשה ממשה ולקחה את קוקו, למה? למשה יש צרות, ולקוקו... גם! אז מה החלפתם במה? ברוב המקרים, אלו שמתגרשים ומתחתנים מחליפים בעיה ב... בעיה, והולכים מהפח אל... הפחת. אילו הייתם מחליפים את בן זוגכם בבן אדם מושלם, החרשתי. אך מה דעתכם, האם יש גבר מושלם? האם יש אשה מושלמת? ואם אין מושלם, אז מה מחליפים במה? ישנם אנשים שחושבים שהזיווג השני יצליח יותר, והם חיים בהרגשה ששם טוב יותר. תפישת העולם שלפיה 'הדשא של השני ירוק יותר' בטעות יסודה. ואני מוסיף ואומר: אין כמו בעל נעורים, אין תחליף לאשת נעורים, ואין כמו ילדים אורגינלים. עלינו לדעת שבגירושין אין מרוויח ומפסיד, שניהם מפסידים - זוגיות, יחס, בית וממון. הואיל וסיכויי הכישלון של זיווג שני גבוהים בהרבה מאשר סיכויי ההצלחה, הרי הגירושין לא באים בחשבון.

סיבה שניה: במשולש אבא אמא ילד, הסובלים העיקריים הם הילדים. לפניכם מעשה שהיה עם הרב מאיר שמחה הכהן מדווינסק זצ"ל, שהיה מנהיג משכמו ומעלה ודיין בחסד עליון. בני זוג הגיעו ללשכת הרב כדי להתגרש. לאחר חקירה ודרישה, שאל אותם הרב: אולי כדאי לכם לעשות שלום בית? זה לא שייך הם ענו, והוסיפו: באנו להתגרש, הרב יכתוב לנו גט! והרב קבע להם תאריך למתן הגט. לפני שהם עזבו, שאל אותם הרב: יש לכם ילדים? כן. אמר הרב: אני רוצה שביום מתן הגט הילד יגיע ביחד אתכם. יום מתן הגט וללשכת הרב נכנסו אבא, אמא ובאמצע ילד. הרב נשא את עיניו, ראה את הילד, אמר הרב: בוא בני, בוא אלי.

הילד עזב את ידי הוריו ובא אל הרב. הרב הושיב אותו על ברכיו, ליטף את ראשו ואמר לו: אני רוצה לומר לך משהו, בעוד כמה דקות אתה תהיה יתום מחיים! יש לך אבא, ויש לך אמא ואתה תיקרא יתום!!! גירושין הם סוג של יתמות! תעבירו את זה הלאה!

אחרי הגט... כשילד או ילדה רואים את אבא שלהם פעם בשבוע או פעם בשבועיים, זו לא יתמות! לא צריך שהאבא ימות חלילה כדי שהילדים יקראו יתומים.

האם חשבתם פעם למה צריך ששני ההורים יגדלו את הילד? התשובה לכך היא שלאבא יש את העוצמה ולאמא יש את הרכות. הרכות והעוצמה מאזנים את נפש הילד והוא גדל מאוזן רגשית. ילד שגדל בלי אבא או בלי אמא גדל עם חוסר איוון רגשי, ויש סיכוי טוב שכשהוא יתחתן, הוא יגרוור את חוסר האיזון הזה לבית החדש שלו. גירושין הם לא רק להיפטר מבן הזוג (המשותף) גול עצמי גם לדורות הבאים.

פרשת השבוע

תפילת האבות

"וְאֶחָרֵי כֵן קָבַר אֲבְרָהָם אֶת שְׁרָה אִשְׁתּוֹ אֶל מְעַרַת שְׁדָה הַמְכַפְלָה" - בפשט כוונת המילים "וְאֶחָרֵי כֵן" היא - אחרי המשא ומתן עם עפרון והקנין של המערה. הזוהר הקדוש מסביר באופן נפלא את המילים "וְאֶחָרֵי כֵן": 'אמר רבי שמעון: בשעה שנכנס אברהם אבינו למערה והכניס את שרה לשם, קמו אדם וחווה ולא קיבלו אותה להיקבר שם. אמרו ומה אנחנו בבושה לפני הקב"ה באותו עולם מפני אותו חטא שגרמנו (אכילה מעץ הדעת) ועכשיו תתווסף לנו בושה אחרת בגלל מעשים טובים שבכם'. כלומר שצדקותם של אברהם אבינו ושרה תבייש אותם יותר על עוון עץ הדעת.

אמר אברהם אבינו: 'אני מזומן לפני הקב"ה עבורך שלא תבוש לפנינו לעולמים'. מיד כתוב: "וְאֶחָרֵי כֵן קָבַר אֲבְרָהָם אֶת שְׁרָה אִשְׁתּוֹ". מהו "וְאֶחָרֵי כֵן"? אחר שקיבל אברהם אבינו על עצמו להתפלל על אדם הראשון על דבר זה.

'אדם נכנס למקומו, חוה לא נכנסה עד שקרב אברהם והכניס אותה אצל אדם וקיבל אותה בשבילו'. כלומר, חוה לא נכנסה למקומה אצל אדם הראשון, בגלל שנתנה לו לאכול מעץ הדעת, עד שאברהם אבינו הכניס אותה אצל אדם הראשון, ומפני כבודו של אברהם אבינו אדם הראשון קיבל אותה.

'זהו שכתוב "וְאֶחָרֵי כֵן קָבַר אֲבְרָהָם אֶת שְׁרָה אִשְׁתּוֹ". ולא כתוב לשרה אלא את שרה לרבות חוה. ואז התיישבו במקומם כראוי'.

ממשיך הזוהר ואומר: 'זהו שכתוב "אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָה" ולמדנו באברהם'. כלומר, בהברא"ם אותיות באברה"ם. 'תולדות השמים והארץ זה אדם וחווה'.

כלומר, השמיים זה אדם שמשפיע ונותן והארץ היא חוה שמקבלת. לא כתוב אלה השמים והארץ אלא "תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ", ולא תולדות בן אדם, והם התקיימו בשביל אברהם'.

למדנו מהזוהר הקדוש שהמילים "וְאֶחָרֵי כֵן קָבַר אֲבְרָהָם אֶת שְׁרָה" באו אחרי שאברהם אבינו התפלל על אדם הראשון וקבר את חוה, ורק אחרי כן קבר את שרה.

ובאמת הגמרא מציינת שיש קשר בין חוה לשרה כמו שכתוב בגמרא 'הכל בפני שרה כקוף בפני אדם שרה בפני חוה כקוף בפני אדם חוה בפני אדם כקוף בפני אדם'.

צריך לדעת שכאשר חז"ל משווים יופי של אנשים כוונתם לרמוז שיש קשר בין הנשמות שלהם, ובשורשן הן מחוברות זו לזו.

ואם השוו בין היופי של שרה ליופי של חוה, אנו מבינים שהן קשורות זו לזו ולכן נקברו זו אחר זו.

שבת שלום ומבורך
אבנר קוזאס

אדם אחד חוזר הביתה ורואה שהאורות כבויים והסלון מלא נרות דולקים. הוא ממשיך למסדרון וגם שם נרות דולקים המובילים אל חדר השינה. "וואוו", מתלהב הבחור, "מעניין איזו הפתעה אשתי הכינה לי!". הוא נכנס לחדר ורואה את אשתו בחושך ומסביבה עוד נרות. "אשתי", קורא לה בהתלהבות, "זה יום הנישואין שלנו?!" "איזה יום נישואין!", צועקת האישה, "לך מהר תשלם את חשבון החשמל!!!"

ביתח

כנגד מידה, ודרך העונש ילמד האדם במה הוא חטא. לכן אנחנו ההורים צריכים להשתדל להתאים את העונש למעשה שהילד עשה, כפי שנלמד בהמשך.

זאת ועוד, דרך העונש שמים דגש על הדברים החשובים, וממילא הילד מבין מה חשוב ומה פחות חשוב. למשל, אם אנחנו נעניש על עבירות רוחניות כגון: קללות, שקרים וכדומה, ופחות על עבירות גשמיות כגון: גניבה, אכילת ממתקים בלא רשות וכדומה, נעביר לילד מסר שהרוחניות חשובה יותר מהגשמיות.

נצטט מתוך המכתב ששלח הגאון מווילנה לאמו ולאשתו, בעת המסע שלו לארץ ישראל: "וגם באתי לבקש מאיתך מאד מאד... שתדריכי את בנותיך מאד שלא יצא מפייהן קללה ושבועה וכזב ומחלוקת רק הכל בשלום באהבה ובחיבה ובנחת... ועל קללה ושבועה וכזב תענישי אותן ולא תרחמי עליהן כלל... ותדריכי בנך ובנותיך בעיקר בדברים רכים ובדברי מוסר המתיישב על הלב".

מדברי הרב למדנו שיש צורך לשים דגש על העניינים הרוחניים שפוגמים את נפש האדם ולא על ענייני שובבות ילדות ונערויות שכל ילד עובר.

הצבת קווים אדומים

ילד צריך שיציבו לפניו גבולות עם קווים ברורים. בלי זה הוא יעשה ככל העולה על רוחו, ולא יבחין מותר ומה אסור.

למשל, אם הגבול ששמו 'כבוד הורים', יראה מטושטש בעיניו, כי לא הצבנו לו קווים אדומים, הוא יעבור עליו ולבסוף הוא יפרוץ אותו לגמרי. בעזרת העונש אנו מציבים לילד גבולות גזרה בהם הוא יכול לפעול, ומהם ילמד מה מותר ומה אסור.

על מה להעניש? עונש הוא דבר שמלמד. כולנו יודעים שהקב"ה מעניש את האדם מידה כנגד מידה. במידה שהאדם חטא, בדומה לזה יהיה העונש. למשל, פרעה חטא בהשלכת התינוקות ליאור, ונענש כשטבע בים סוף.

אדם שדיבר לשון הרע, וגרם לחברו שיורחק מהחברה, מקבל צרעת, והוא בעצמו יוצא מחוץ למחנה מחמת הצרעת. דוד המלך חתך את כנף מעילו של שאול המלך ופגע בבגדי המלוכה, כנגד זה בסוף ימיו כיסוהו בבגדים ולא היה לו חס.

ישנן דוגמאות רבות בתנ"ך ובחיי היומיום, שהענישה היא מידה

סיפור לשבת

הרב שלום אהרן לופס זצוק"ל

ערמת הבקשות לקבלת תרומות, שהייתה על שולחנו של רבינו באחד הימים, הייתה גבוהה מערמת שטרות הכסף שהיו ברשותו. הרב ישב בחברת אברך מתלמידיו, והשניים חילקו את הכספים לנזקקים השונים, ששטחו את בקשותיהם במכתבים ששלחו אליו. בשלב מסוים אזל הכסף ברשימת הנצרכים עדיין נותרו מספר בקשות קורעות לב, והרב היה בצער.

חסרים עוד כשלושת אלפים שקלים, "נאנח האברך ופרש ידיו לצדדים בחוסר אונים, "אין ברירה אלא להשאיר אותם לפעם אחרת". הרב לא הגיב, אלא ניגש אל ארון הקודש, הפשיל את הפרוכת, פתח את הדלתות וטמן ראשו בתוכו, מעתיר מכל ליבו. כעבור דקות ארוכות סגר את הארון והציץ בשעונו. הוא חזר אל מקומו, פתח את הגמרא, והמשיך ללמוד עם האברך כאילו לא קרה מאומה.

לאחר כמחצית השעה הופיע בביה"כ יהודי, ושלף מכיסו שלושת אלפים שקלים. הוא הניח אותם על השולחן, אינו מודע להתרגשות שהוא מחולל ואמר: "לפני כחצי שעה החלטתי לתרום את הכסף לצדקה. חשבתי לעצמי, שלא כדאי להשהות את העניין, ולכן הגעתי לכאן עכשיו, כדי שלא להחמיץ את המצווה".

האברך שישב לצידו של הרב היה המום, משתאה נוכח המחזה. ר' שלום התחייך. הוא אשר אני אומר תמיד. אני כותב את הצ'קים והקב"ה מכסה אותם... הקב"ה מביא את הכסף, ואני טומן אותו במעטפות..."

צלם שהוזמן לעשות את מלאכתו בברית, שבה הרב הוזמן להיות סנדק, נרכן למרגלותיו של הרב, ובמבט מתחנן ביקש: "אנא, כבוד הרב, ברכני שיהיה לי זרע של קיימא. אני נשוי כבר חמש-עשרה שנים ועדיין לא זכיתי שיהיו לי ילדים". ר' שלום הביט בו במבט חודר ולא מיהר להגיב.

הצלם המשיך להתחנן: "חמש-עשרה שנים חיינו אינם חיים. הכול נראה לנו שחור! הרופאים אינם נותנים לנו סיכוי לחבוק פרי בטן! אני מבקש את ברכתך, כבוד הרב". במקום לברך, הישיר אליו הרב מבט ואמר: "תוריד את הצילומים הלא ראויים מחנותך!".

הצלם נדהם. מאין יודע ר' שלום על התמונות התלויות בין כותלי הסטודיו שלו. הרי מעולם לא ביקר שם! הוא שאל את המקורבים, האם סיפרו לרב עליו ועל חנותו. התברר, שאיש לא הכירו. בעיניו הקדושות חש הרב בדבר מה מפריע, הדוחק את הקדושה. "אם תוריד את התמונות הללו מחנותך, הקב"ה יברך אותך בבן זכר", הבטיח לו ר' שלום. הצלם חזר אל הסטודיו המום. ומיד החל לתלוש מהקירות את כל התמונות הלא ראויות. הימים נקפו וכעבור מספר חודשים, התבשרו הצלם ואשתו, נושעו גם הם בזרע של קיימא. "הילד שלי הוא הילד של ר' שלום", כך התבטא הצלם, "בזכותו הוא נולד".

אחד מתלמידי הרב חלה במחלה קשה לי"ע, מיד עם היוודעו, פנה לצדיק, בכה והתחנן לפניו, שיברך אותו בבריאות טובה. "יש לי ילדים שעדיין לא חיתנתי. אנא, כבוד הרב, ברך אותי באריכות ימים!" הרב נותר מהורהר. קשה היה לו לסרב לדברי התלמיד, שדמע מולו. לבסוף נענה ואמר: "כל זמן שאני חי, אתה תחיה". ואכן, כך היה. הוא חי עוד מספר שנים, וביום פטירת הרב, הסתלק גם הוא לבית עולמו, מספר שעות ספורות אחר רבו...

אחד הקצבים בעכו ניגש פעם אל ר' שלום וביקשו שיעניק תעודת כשרות לאטליו שלו. ר' שלום ידע שאותו קצב רחוק מיראת שמיים, והוא עלול להכשיל את הרבים, גם אם יוצמד אליו משגיח כשרות, ולכן סירב להעניק לו תעודה.

הקצב, שהתרגז מאד, הניף את ידו, ובתנועה מאיימת, שהופנתה כלפי צווארו של הרב, איים: "אני אשחט אותך!" ר' שלום הזדקף, ונתן מבט נוקב בקצב ואמר: "אדונו אדון עולם. אין עוד מלבדו!". הברנש שמט ידיו ברפיון לצדדים, ובהילוך איטי פסע לאחור ונעלם...

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים,
הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של
ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39

